

Újabb barlangon kívüli Kelempászos program, csak azért, hogy egyetlen hazai tó se érezze kirekesztve magát. Ezúttal a Tisza-tó van soron. Pénteken fél 7-kor találkozó újpesten, amit a többségnek sikerül is betartania. Jelen vannak: Vali, Bongyi, Drogos, Szilvi, Zsu, Pityke, Ryan, Zé, Géjza, Hepe, Frenky, Csibe. A hagyományos időhúzás után végre elindulunk Abádszalókra, ahol első szálláshelyünk leledzik. A Fűzes Camping – a többi kempinggel egyetemben – még az árvizeket követő uborkaszeonját éli, így bőven van helyünk a szerény alapbázis felállítására. A háttérben egész éjjel intenzíven szól a közeli diszkó „dijundisu” aláfestő zenéje. Megcélazzuk a kemping mellett lévő első kocsmát, ami érkezésünkkor már záráshoz készülődik. Élőzene „SzintiBoy-jal”, aki minden kérésünket teljesíti a tőle telhető legjobb képességei szerint (ez inkább egy végtelenített „Sudár jegenyefa” volt, csak mindég más szöveggel :) Ryan megint előadja az elnöki magánszámát – olyan fonyódvagyederics módban – az előretolt bázissal kapcsolatban, azaz, hogy menjen-e előre egy kocsi a nagyobb csomagokkal a következő szállásra vagy nem-e. A többség szeretné. Megszavazódott. Persze nem ilyen egyszerűen. Egy kisebb balesetben kiegészem Ryan bal füliből a szórt, mert azt hiszem csak a gáz jön abból, szikra nem. De jött. Csúnyán néznek. Szegény kocsmáros lányka erősen pirulhatott a mellét érintő tekintetek kereszttüzeiben. Hogy a lány volt túl kicsi, vagy a mell volt hozzá képest túl nagy, vitatott kérdés. Az erősen kitolt zárás után még csöndes levezetés a sátrak között (és bennük), csicsergés, sörhab képzés, dizsi zene a háttérben. Csendes éj.

Szombaton reggel a kissé szétszórt társaság csoportos reggelit követ el, rekord lassú csomagolás után a két kocsi átgurul a tó túloldalára, majd egy vissza. Addig mi beülünk az este tesztelt kocsmába kávézás céljából. Előkerül egy vicces kesztyű a Pityke kocsijából (melynek előélete homályos és elgondolkodtató, mármint a kesztyűé), ezzel megy a móka, amíg a lányok kísérletet tesznek a „Női szinkron szájrászívott csésze orronkiskanállal” című versenyszám hármastfogatra, ami sikerült is egy pillanatra, de sajnos dokumentálni nem tudtuk. Egyszer csak visszaért a kísérő kocsi. Ekkor végre elindul a csapat. Alig 2 km után máris bepróbálkoznak az első kocsmával, de a kérelmet nem kapják meg. Kegyetlen az élet. Így megtekintésre kerül a vízlépcső, a gát és a Tisza maga. Ryan komolyan megfontolja, travizható-e a zsilipkapu vájata? Jajj, de tele van pókhálóval, meg forró a fém is. Akkor hagyjuk. Kiskörén aztán csak iszunk egy sört és betolunk 1-1 lángost is a strandon. A Hepe megérkezéséig – aki geoláda magánakciót szervezett – a testszörzet tudományát fejtegetjük – többek között – és akaratlanul is botránkoztatjuk a többi vendéget megféle. Igen nagy melegben tekertünk tovább a gáton, ahol egyetlen levélnyi árnyék sem leledzik, egy pici hűsölő sem töri meg az egyébként eléggé egyhangú tájat. Ezért Sarudnál megint le kell húzódnunk lehűteni magunkat jégrémmel, kávéval, sörrel. És ekkor alattomosan bekúszik egy viharfelhő a látómezőbe. És terjeszkedik, sötétül. Egy ideje már combosodtunk a szembeszél mián, de felhő egy szem se volt. Egy helyi ember szerint jobban járunk, ha maradunk, mert 90 km/órás sebességű szél várható. Egy órácskát kellett a „kényszerű” megállóhelyen tölteni az eső és az igencsak igyekvő szél miatt. Addig Ryan mesél az eddig –szerencsésen – eltitkolt szexuális vágyairól, melyben egy csirke, vagy egy sas lik szerepel. Indulás után még egyszer megszór minket az ég, de az már csak futó

Írta: Csibe

2010. szeptember 10. péntek, 14:24 -

kaland. Viszont a tanösvényre így nem marad időnk. Az elmaradt programot egy rögtönzött bohóckodással pótoltuk egy kilátónál és a szénabálákon. Tényleg el lehet gördíteni a tetején állva :) Csak egy kis lendület kell neki, amit mindenki lelkesen segít megadni a fent állók nagy örömeire. A szállásig már csak egyszer álltunk meg, egy kerékpáros pihenőnél Poroszlónál, ahol egy bácsi lakik folyóvíz nélkül egy instant faházban. Volt neki négy picuri, gömbölyű kölyökkutyája, ezeket nyunyorgatjuk az újfent szemerkélő esőben. Látunk egy kocsmát útközben, ami ki volt bélelve rendőrökkel :) Persze megy az ötletelés, milyen vicces helyzeteket teremthetnénk. Előttünk van még a 33-as út, amin pontosan 18,5 km/órás sebességgel tépünk át a Hepe segítségével :) Ha 19-el nyargalunk, lemarad a vége, ha 18-al, feltorlódunk. Ryan dalrafakad: „19 felett, senki nincs veled, és elhagyod a valóságot...” Ez a szakasz azért kellemetlen, mert az autók többel mennek mint 19, ami megbizsergeti az ember tarkóját az egysávos úton. Tekerj vaze, tekeerj! A tiszafüredi Tóparti kemping egy gigantikus hangyabolyra épült, és a 2/3-án egész nap nincsen árnyék. A higiéniai egységek a szocreál időket idézik (talán bújkál itt még néhány számháborús őskisdobos a 70-es évekből), a zuhanyfüggönyt pedig már az Örökségvédelmi Hivatal is jegyzékbe vette. Kissé kedvtelen sátorállítás – már majdnem rutinosan megy –, fürdés és közös népitánc a szúnyogok okán, és hát a büfésor irányba vétele a parton, ahol igen komoly hamburger (is) kapható (és hotdog 150-ért). Megy a foci VB a háttérben, folyik a sör, a bor, végre megnyugodnak a kedélyek. De álommanó már dolgozik, ezért a táplálék betöltése után már csak néhányan megyünk át egy kultúraltabb szórakoztató egységbe, ami egy élőzenét is szolgáltató kávézó. Bent telepedünk le, ahonnan hiányzik a szúnyogokat távoltartó füstölő (a parton mindenhol van), de van rengeteg retro cucc meg képregénytapéta a wc-ben, és kérésre kapunk riasztósprét és jeget a csípések kezelésére. Így már jobb. A zenekar hangol és hangol, amikor realizáljuk, hogy ez már a koncert. Érdekes a felállás, a gitáros egy beugó mötál basszos lehet, akinek nehéz az átállás, az énekes valszeg egy nagy zajszennyezetséggű területről érkezett véglegesnek mondható halláskárosodással. Az összhang ezért súrolja kritikus értéket, de mi nagyon elnézőek vagyunk. Éppen felállnánk, hogy kérjünk egy kis István a királyt, amikor felhangzanak a csöppet hamis dallamok, „Nem kérdem én...”. Itt valami megpattan Frenkyben és innentől kezdve kifulladásig saját koncert léggitárral, siketnéma jelekkel, saját dalszöveggel, rockvillával és headbang-el. A hangulathoz mindenki hozzájárul, a csajok háttérénekesekként és ülvétáncosokként, a srácok a különleges hangeffektekkel. Csinálok fényeffektet különböző fejlámpákkal. És velünk jött a különös kesztyű is. A hangulat maximális. Éjfél körül a táborba visszatérve már alszunk, mikor a fejünk a földre ér. Mozdulatlan éj.

Reggel a tűző nap ébreszt a szikes kempingben, Zé kérésére egészen későn, 8-kor kelünk fel :) Tömeges reggelizés, kávé vadászat, Anita fogadóbizottság a pályaudvaron, aztán a tervezett szabadfoglalkozás keretében kollektíve átvonulunk egy kocsmába, ahol az egész délelőtt elmegy ezzel: „Indulunk?” „Mindjárt, csak még egy csomó van a sörömből.” „Jó, addig kikérek egyet, amíg megiszod.” Így történt, hogy elmaradt az aznapra tervezett evezés/tóparti program. Még elintézzük a kijelentkezést és a megkésett regisztrálást a kempingben, ami nem megy egyszerűen. És gyorsan sem. Azért megnézzük a strandot, van, aki megmártózik, van, akit megmártanak. Az „erősemleres fürdőbugyit” (tüdőig húzott) viselő Ryan megfutattja a rá vadászó mártogatókat, egy névtelenséget kérő tag pedig nagyot villant a törülközőben átöltözés művészetében. Még ebédelünk egyet a hambisnál, és megint lassan folyik a sör.

2010 július 3-4., Tisza-tó bringatúra (Csibe)

Írta: Csibe

2010. szeptember 10. péntek, 14:24 -

Nagyon egyhangú, nagyon meleg, nagyon 20 km-es tekerés vissza Abádszalókra. Az úton szétszóródunk, uraljuk a terepet szélteben, hosszában. Anita sikoltozik örömeiben, Csibe orvul elgázolja Frenky elszabadult palackját, Szilvi énekel, Zé lemarad. Árnyék, kocsma, ember nem jár erre. De szemét az van dögvél, az árvíz hagyatéka. Pityke kedvesen terelgeti össze a nyáját az elötte haladó k hátsókerekén duruzsoltatva a saját első kerekét. Nagyon belsőséges érintés. Az alaptáborban aztán kellemes levezetést eszközölünk a kocsmában amíg a kocsik elmegy a másik kocsikért. Fogyasztunk még búcsúzoul fagyit, limcsit, kávét főleg. Befut Hepe is a kalandos geoláda történeteivel. Márcsak a piszkos anyagiak vannak hátra és hivatalosan is lezárul ez a túra is. Na de mi legyen a következő pedalomán program?

By Csibe